

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5P/148/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512212731
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2512212731.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: N. Š., U.. XX.XX.XXXX K. G. Š., U.. XX.XX.XXXX, obe deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch, deti matky: R. Š., U.. XX.XX.XXXX, F. R. E., Š. XXX/XX, D.. R. D., E. XX, štátny občan SR a otca: C. Š., U.. XX.XX.XXXX, F. R. E., Š. XXX/XX, občan SR, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, takto

rozhodol:

Maloleté deti sa zverujú do osobnej starostlivosti matky.

Obaja rodičia budú maloletých zastupovať a spravovať ich majetok.

Otec je s účinnosťou od 01.10.2012 povinný platiť výživné na maloletého N. vo výške 120 eur mesačne a na maloletého G. vo výške 80 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých.

Nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého N. za obdobie od 01.10.2012 do 25.03.2013 vo výške 720 eur súd povoľuje splácať v mesačných splátkach po 20 eur splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.

Nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého G. za obdobie od 01.10.2012 do 25.03.2013 vo výške 480 eur súd povoľuje splácať v mesačných splátkach po 15 eur splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.

Styk otca s maloletými sa neupravuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 15.10.2012 podala matka na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zveril maloletých do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazal výživným na každého z detí po 100 eur mesačne od podania návrhu s odôvodnením, že s otcom maloletých nežijú v spoločnej domácnosti.

Otec sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä rodnými listami maloletých, sobášnym listom, potvrdeniami o návšteve školy, potvrdeniami o príjmoch rodičov, pracovnou zmluvou, okamžitým skončením pracovného pomeru, potvrdeniami príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, zmluvou o nájme bytu, oznámeniami o výške vyplatených provízií, potvrdeniami

Sociálnej poisťovne, spisom Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/148/2012, ďalšími listinnými dôkazmi a obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Maloleté deti sa narodili z manželstva rodičov, ktorí sú v súčasnosti v rozvodovom konaní, prebiehajúcom na tunajšom súde pod sp. zn. 9P/148/2012 a toto nie je právoplatne skončené. Zo zhodných vyjadrení rodičov bolo zistené, že nežijú v spoločnej domácnosti od septembra 2012, kedy sa matka s oboma maloletými deťmi odsťahovala do podnájmu. Účastníci majú ešte plnoletého syna A., ktorý je už samostatný.

Výsluchom matky a z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že je živnostníčka, od 12.12.2011 pracuje ako oblasť manažérka v poisťovni Union, čím si v priemere zarobí okolo 600 - 700 eur netto, okrem toho má od polovice decembra 2012 príjmy z ďalšieho podnikania, kedy si otvorila v C. obchod s potravinami a drogériou, ale pre krátku dobu prevádzkovania ešte tieto príjmy nedokáže preukázať. Uviedla však, že vzhľadom k vianočným sviatkom mala prvý mesiac obrát cca 4.000 eur, následne od začiatku roka doteraz mala obrát cca 3.000 eur, a po zaplatení nákladov na priestory, odvody, mzdu (zamestnáva jednu predavačku) a ostatné náklady jej zostalo aj v prvom aj v druhom mesiaci podnikania cca 1.000 eur, okrem toho poberá prídavky na dve deti vo výške 45,08 eur. Matka uviedla, že do septembra 2012 bývala s deťmi ako budúci vlastník v bytovke v E., kde mesačnými splátkami postupne odkupovala byt do vlastníctva, ale keďže to sama nedokázala finančne utiahnuť, musela sa odtiaľ odsťahovať. Od 16.09.2012 býva s deťmi v prenajatom byte v D., kde podľa predloženej nájomnej zmluvy platí nájomné 223 eur, vrátane výdavkov na úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu. Matka súdu uviedla, že v skutočnosti platí 423 eur vrátane energií, prenajímateľ však túto výšku nechcel uviesť v zmluve, toto svoje tvrdenie však súdu matka nevedela preukázať s odôvodnením, že nájomné platí v hotovosti a prevzatie peňazí prenajímateľ nepotvrďuje. K ďalším jej nákladom patrí benzín cca 50 eur mesačne (chodíva do C. podľa potreby cca 3-4 krát týždenne), jazdí vlastným osobným vozidlom Kia Rio, rok výroby 2008 zakúpeným na leasing, ktorý spláca mesačne po 177 eur. Uviedla, že spláca aj nejaké pôžičky a to podľa toho, ako jej to príjem dovoľuje, inak má výdavky na stravu a na maloletých. Mal. N. je žiakom 1. triedy SOŠ obchodu a služieb na Mojmirovej ul. v Piešťanoch, stravuje sa v škole počas praxe, t.j. každý druhý týždeň, kedy týždenne strava vychádza cca 6 - 7 eur. Jeho náklady na školu sú bežné, zvýšené výdavky mal v septembri, kedy okrem iného musel zakúpiť oblečenie a obuv na prax, čo stálo 50 eur. N. nosí dioptrické okuliare, ktoré treba meniť podľa potreby cca po 2 rokoch, táto výmena v minulom roku stála 200 eur. G. je žiakom 7. triedy základnej školy, stravuje sa doma, má bežné náklady na školu. Deti sú zdravé, navštevujú iba neplatenú mimoškolskú činnosť, keď sa však chceli zúčastniť lyžiarskych zájazdov, matka im ich nemala z čoho zaplatiť. Obaja maloletí majú životné poisťky v poisťovni Union, v súčasnosti ich matka z finančných dôvodov pozastavila. Od septembra 2012 sa deti s otcom stretli možno dvakrát, pretože nemajú záujem, buď vyslovene povedia, že nechcú, alebo si hľadajú výhovorku, prečo nemôžu ísť. Matka uviedla, že ona sa pritom o ich otcovi nikdy zle nevyjadruje a v styku s otcom im nebráni, nechce však deti nútiť, pokiaľ nebudú oni sami chcieť. Pokiaľ ide o výživné, po ukončení spolužitia sa s otcom maloletých dohodli, že kým nebude mať peniaze, nemusí dovtedy výživné na deti platiť a začne až potom, čo sa finančne pozviecha. Takto to malo platiť do decembra 2012 a matka na neho dovtedy netlačila, ale otec neplatí žiadne výživné dodnes. Uviedla, že otec je šikovný v pokládke zámkovej dlažby, práci rozumie a keď chce, vie si zarobiť.

Výsluchom otca bolo zistené, že súhlasí so zverením maloletých do osobnej starostlivosti matky, keďže je dobrou matkou. S navrhnutou výškou výživného nesúhlasil s odôvodnením, že je bez práce, pretože je stavbár a v zime nie je práca. Naposledy bol v riadnom pracovnom pomere u súkromného podnikateľa N. Č., H.É. L., striedavo tam pracoval na viacero zmlúv tri roky s tým, že cez zimu, kedy neboli zákazky, bol na úrade práce. V zmluve mal vždy dohodnutú minimálnu mzdu, reálne ale dostával 700 - 800 eur. Uviedol, že posledný pracovný pomer mal uzavretý na dobu neurčitú a do dnešného dňa nebol jeho pracovný pomer skončený, nemá ani žiadny doklad o jeho skončení, takže formálne je síce od r. 2011 stále zamestnaný, ale reálne ho už p. Č. nezamestnáva. Otec uviedol, že zamestnávateľa žiadal, aby mu dal výpoveď, ak ho považuje za nadbytočného, ale to sa dodnes nestalo a zamestnávateľa neodpovedá ani na jeho písomné či telefonické výzvy, ani mu nezaslal zápočet odpracovaných rokov a od septembra 2011 s ním prestal komunikovať. Bez predchádzajúceho ukončenia pracovného pomeru sa nemohol zaevidovať na úrade práce, preto je odvtedy dobrovoľne nezamestnaný, poistenie si neplatí a nevie, či bývalý zamestnávateľ za neho poistenie platí alebo nie. S odvolaním sa na vyššie uvedené skutočnosti poukázal na svoju neistú situáciu, pričom uviedol, že žalobu na svojho zamestnávateľa žiadnu nepodal. Odvtedy pracuje iba na čierno až do decembra 2012, kedy už neboli vhodné podmienky vzhľadom na

prácu v exteriéri. Je vyučený zámočník s rekvalifikáciou na murára (zámková dlažba, zatepfovanie a ďalšie), pričom sezóna pre neho začína v prípade priaznivých povterenostných podmienok koncom februára a trvá približne do decembra, kedy však už jeho zárobky značne klesajú a v novembri - decembri zarobí iba cca 400 eur. Následne od marca zárobok opäť stúpa z minimálnych cca 400 eur a v období od apríla, mája, kedy sa dá vonku pracovať do 20,00 hod., už má plný zárobok do 1000 eur. Súdu uviedol, že jeho celoročný priemer pri zohľadnení vyššie uvedených podmienok pri práci je cca 550 eur mesačne, ale v súčasnosti od januára nemá žiadny príjem. nevlastní žiadne nehnuteľnosti, motorové vozidlo ani žiadne úspory. Od októbra 2012 býva v podnájme u kamaráta v jednoizbovom byte, písomnú zmluvu nemá, platí zaň 200 eur. Telefón ho stojí mesačne cca 10 eur, inak má bežné výdavky. Na deti neplatí žiadne výživné, s maloletými sa nestretáva, pretože nechcú, hoci si nie je vedomý, čím sa voči nim previnil.

Otec súdu napriek opakovanej výzve nepredložil žiadne listinné dôkazy, súd preto jeho tvrdenia preveril dopytom na bývalého zamestnávateľa N.Š. Č., príslušný úrad práce a Sociálnu poisťovňu. Bolo zistené, že naposledy otec u N. Č. pracoval na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.05.2009 uzavretej na dobu neurčitú s náplňou práce pokládka dlažby a zemné práce. Pracovný pomer bol skončený okamžite zo strany zamestnávateľa dňom 13.09.2010 podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Z potvrdenia o príjmoch vyplýva, že dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 264,47 eur. Sociálna poisťovňa potvrdila, že u zamestnávateľa N. Č. bol otec registrovaný ako zamestnanec od 01.08.2008 do 31.12.2008 a od 01.05.2009 do 13.09.2010, kedy aj zamestnávateľ za neho odvádza poistné. Sociálna poisťovňa tiež potvrdila, že otec v r. 2012 nebol poberateľom dávok v nezamestnanosti, ani nemocenských dávok. Z potvrdenia príslušného úradu práce vyplýva, že otec nie je a v období od 01.01.2012 ani nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, dávku v hmotnej núdzi nepoberal.

Kolízny opatrovník odporučil návrhu matky vyhovieť. Poukázal na skutočnosť, že matka podala ešte začiatkom roka 2012 návrh na rozvod, ktorý vzala neskôr späť, keďže otec jej prisľúbil, že sa bude o rodinu starať, ale staral sa však asi dva týždne. Preto matka podala dňa 15.10.2012 tento návrh ako aj nový návrh na rozvod manželstva a odvtedy otec vôbec ničím neprispieval. Kolízny opatrovník doporučil oboch maloletých maloletých zveriť do osobnej starostlivosti matky, u ktorej prešetrením pomerov boli zistené vhodné podmienky pre výchovu detí. Vzhľadom k zisteným možnostiam otca považoval navrhnuté výživné za reálne a uviedol, že otec má tiež možnosť nájsť si dve práce, rovnako ako to robí matka, ktorá sa ešte aj stará o deti. Pokiaľ ide o úpravu styku, vzhľadom k nezájmu detí o stretávanie s otcom, kolízny opatrovník navrhol otcovi, aby sa aj s maloletými zúčastnil na referáte poradensko psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch, aby psychológ zistil, z akých dôvodov sa deti otcovi vyhýbajú a aby psychológ pomohol obnoviť medzi nimi komunikáciu, ale otec sa s psychológom napriek verbálne prejavenej záujmu ani neskontoval. Preto kolízny opatrovník navrhol ponechať styk otca s maloletými neupravený a to aj s ohľadom na vyšší vek detí s tým, že ak prejavia záujem stretnúť sa s otcom, matka im v tom nemieni brániť.

Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o rodine) rodičia maloletého, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24 <javascript:%20fZzSRInternal('29995',%20'11455785',%20'11455785',%20'4719234',%20'4719238',%20'0')>, § 25 a 26 <javascript:%20fZzSRInternal('29995',%20'11455785',%20'11455785',%20'4719239',%20'4719246',%20'0')> sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na

výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Z dokazovania mal súd za preukázané, že rodičia maloletých od septembra 2012 nežijú v spoločnej domácnosti a spolu nehospodária, pričom starostlivosť o maloletých zabezpečuje matka, ktorá aj prejavila záujem o zverenie oboch detí do jej osobnej starostlivosti. S týmto súhlasil otec aj kolízny opatrovník a keďže súd nezistil v doterajšej matkinej starostlivosti žiadne nedostatky, jej návrhu v tejto časti vyhovel, pričom súčasne obom rodičom priznal právo maloletých zastupovať a spravovať ich majetok, pretože v konaní nebol zistený žiadny relevantný dôvod na to, aby bol niektorý z rodičov týchto práv pozbavený.

Vzhľadom k tomu, že rodičia sa nedohodli na výške výživného, súd skúmal jednak ich majetkové pomery ako aj potreby maloletých. Matka je samostatne zárobkovo činnou osobou, pričom z predložených oznámení poisťovne Union, a.s. o výplatách mesačných provízií bolo zistené, že matke bolo za 11 mesiacov v období od decembra 2011 do novembra 2012 vyplatených na províziách celkovo 7.360 eur, čiže v priemere mesačne z uzavretých poisťných zmlúv dosiahla 669 eur, pričom od 15.12.2012 má príjmy z podnikania vyššie, keďže si otvorila obchod v C.. Výšku celkových príjmov sa k dnešnému dňu nepodarilo presne zistiť, pretože takto podniká iba krátko, matka však uviedla, že po zaplatení prevádzkových nákladov v prvých mesiacoch 2013 dosiahla z podnikania celkový príjem okolo 1.000 eur. Otec bol naposledy riadne zamestnaný od 01.05.2009 do 13.09.2010, kde podľa potvrdenia zamestnávateľa dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 264,47 eur, ako však sám súdu uviedol, v skutočnosti ho zamestnávateľ vyplácal v sume od 700 do 800 eur mesačne. Túto prácu otec stratil vlastným zavinením z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, pričom takéto skončenie pracovného pomeru nebolo otcom napadnuté žalobou. Ako ďalej vyplynulo z dokazovania, otec je od 13.09.2010 dobrovoľne nezamestnaný, neevidovaný na úrade práce, naďalej pracuje ako pokladač zámkovej dlažby bez pracovnej zmluvy a v zmysle jeho vyjadrení dosahuje v mesiacoch marec, apríl, november a december cca 400 eur, v mesiacoch máj až október cca 1.000 eur a v mesiacoch január a február žiadny príjem, keďže nemôže pracovať v exteriéri. Takto teda ročne dosiahne okolo 7.600 eur, čo v priemere predstavuje 633 eur počas dvanástich mesiacov. Pokiaľ by v čase nedostatku práce bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a požiadal o dávku v hmotnej núdzi, jeho celkový príjem by bol ešte vyšší, pričom jeho tvrdenie o neukončení pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa (ktorá skutočnosť by mu bránila v tom, aby sa evidoval na úrade práce) sa neukázal ako pravdivý. Z takto vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec je schopný dosahovať netto príjmy cca 670 eur, a to tak v súčasnosti, ako aj v čase posledného riadneho pracovného pomeru, berúc do úvahy obdobie dvoch mesiacov poberania dávok v hmotnej núdzi (ak o ne otec nepožiadal, sám spôsobil, že jeho príjmy sú nižšie). Matka je schopná dosahovať cca 1.000 eur mesačne, teda jej vyživovacia schopnosť je vyššia než otcova, na druhej strane bolo treba pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti zohľadniť, že ona zabezpečuje osobnú starostlivosť o deti (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Obaja rodičia bývajú v podnájme, za ktorý matka platí viac, matka navyše sama uhrádza všetky náklady na maloletých.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd tiež ustálil priemerné mesačné náklady na výživu maloletých detí a to u maloletého G.F., ktorý je žiakom 7. triedy a nemá zvýšené náklady na výživu cca 200 eur mesačne a u maloletého N. vo výške cca 250 eur mesačne, keďže tento je už žiakom 1. ročníka strednej školy a okrem bežných školských pomôcok musí platiť aj potreby na prax a stravné, mimo toho tiež má zvýšené výdavky v súvislosti s dioptrickými okuliarmi. Obaja chlapci sú v období rýchleho rastu, kedy značnú položku v ich výdavkoch predstavuje strava a ošatenie. Na takto vyčíslených potrebách maloletých sa musia podieľať obaja rodičia a to v závislosti od ich schopností a možností, pri zohľadnení osobnej starostlivosti o deti. Preto po zhodnotení vykonaného dokazovania, porovnaním schopností a možností matky a otca a berúc do úvahy minimálny (resp. žiadny) podiel otca na starostlivosti o deti, súd zaviazal otca výživným na maloletého G. vo výške 80 eur mesačne a maloletého N. vo výške 120 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých s tým, že vo zvyšnej časti bude potreby maloletých uhrádzať matka.

Súd určil otcovi povinnosť platiť výživné na deti s účinnosťou od 01.10.2012, teda od podania návrhu (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine), kedy už rodičia spolu nehospodárili a keďže v konaní bolo preukázané, že otec od uvedeného obdobia ničím neprispel na výživu žiadneho z maloletých, vznikol mu na zročnom výživnom nedoplatok za 6 mesiacov v celkovej výške 720 eur u mal. N. (6 x 120) a 480 eur u mal. G. (6 x 80). Vzniknuté nedoplatky súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur a 15 eur, splatných spolu s bežným výživným tak, aby oba dlhy boli splatené v zmysle ustálenej súdnej praxe najneskôr do troch kalendárnych rokov.

Pokiaľ ide o styk otca s maloletými, žiadny z rodičov ho nežiadal súdom upraviť s poukazom na skutočnosť, že deti sa styku s otcom vyhýbajú. Matka ani otec maloletých k styku s otcom nenútia a súd bol toho názoru, že v takom prípade by súdom vymedzené termíny stretávania boli zbytočné. Maloletí sú navyše vo veku, kedy už s ohľadom na fyzickú aj rozumovú vyspelosť dokážu vyjadriť svoje potreby stretávania s otcom a matka uviedla, že im v stretávaní s otcom nemieni nebrániť. Preto súd ponechal ich styk neupravený. V prípade, že by otec dospel k záveru, že napriek nezájmu maloletých by chcel stretávanie s deťmi upraviť v konkrétnom rozsahu, bude zrejme potrebné cestou psychológa (ktorú možnosť otec v tomto konaní nevyužil) zistiť dôvody, pre ktoré sa deti s otcom odmietajú stykať. Toto môže byť potom prípadne predmetom prebiehajúceho konania o rozvod manželstva rodičov maloletých, s ktorým konaním je obligatórne spojené nové konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým.

O trovách konania bolo rozhodnuté za použitia ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu, ktorá podmienka vo veciach starostlivosti o maloleté deti je splnená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený súdnym rozhodnutím, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.